

po ruce, učinil vše, co by působilo k tomu, aby podmínka kladená úřadem byla splněna, zejména tedy v konkrétním případě, na př. upozorněním obecnstva již předem v ohláškách, pozvánkách a jiným způsobem i při slavnosti samé na obsah podmínek úřadem kladených.

Č. 6680.

Vyvlastnění. — Administrativní řízení (Slovensko): * **Kompetence bývalého správního výboru, resp. jeho předsedy, stanovená v 2. odstavci § 33. zák. čl. XLI:1881, k delegaci členů vyvlastňovací komise přešla dnem 1. ledna 1923 na župní úřad. Další ustanovení téhož odstavce ohledně kvalifikace členů zmíněné komise pozbyla účinnosti.**

(Nález ze dne 27. června 1927 č. 13.931).

Věc: Košický dobročinný ženský spolek v Košicích (adv. Dr. Lad. Redéky z Košic) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (za zúč. obch. komoru v Košicích adv. Dr. B. Mautner z Prahy) o vyvlastnění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: K žádosti obch. komory v Košicích udělilo min. vnitra v dohodě s min. obch. a min. soc. péče rozhodnutím ze 17. prosince 1925 jmenované obch. komoře právo vyvlastňovací podle § 5 zák. čl. XLI:1881 k vyvlastnění nemovitostí v kat. obci Košicích potřebných ke stavbě komorní budovy. Výnosem ze 17. května 1926 nařídil župní úřad v Košicích provedení vyvlastňovacího řízení ve smyslu §§ 33—41 cit. zák. čl. ohledně části poz. parcely č. ... zapsané ve vložce č. ... poz. knihy obce Košické, patřící nadaci »Tordášsy-Zlinski-ho« spravované stěžujícím si spolkem. Rozhodnutím vyvlastňovací komise z 10. června 1926 bylo vyhověno žádosti obch. komory v Košicích za vyvlastnění označených pozemků a vyvlastňovací plán schválen. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžujícího si spolku a schválil usnesení župního úřadu z 10. června 1926 z jeho správných důvodů, opřev svoji vlastní kompetenci o předpis § 14 zák. 64/1918.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss následovně: — — — —

Stížnost namítá, že sestavení vyvlastňovací komise u župního úřadu v Košicích stalo se způsobem nezákonným, neboť bylo provedeno pouhým výrokem župního úřadu, ačkoliv podle § 33 zák. čl. XLI:1881 měl rozhodovati o jmenování členů vyvlastňovací komise adm. výbor, případně jeho předseda. Toto právo jmenovací nepřešlo prý zavedením župního zřízení na župní úřad, nýbrž zůstalo při župním výboru, resp. župním zastupitelstvu. Tato námitka není důvodná.

Jest sice pravda, že podle původního znění § 33 cit. zák. čl. rozhodoval o sestavení vyvlastňovací komise správní výbor, případně jeho předseda. V této kompetenční normě nastala však změna zřízením nových župních a okr. úřadů podle zák. č. 126/20, jenž vešel na Slov. v platnost dnem 1. ledna 1923 (§ 1. nař. 310/1922). Podle § 6 lit. b)

právě cit. zák. přešla totiž zásadně ta působnost, která až do té doby podle platných předpisů příslušela komitátům, jejich orgánům a správním výborům, na nově zřízené župní úřady. Že by snad shora zmíněná kompetence býv. správních výborů v těchto záležitostech byla výjimečnou jinou pozitivní právní normou přenesena na orgány jiné — jako se stalo na příklad nařízením č. 385/1922 — stížnost netvrdí a nss také neshledal. Ale pak právem rozhodl o sestavení vyvlastňovací komise župní úřad.

Bezdvoudnou jest i další námitka stížnosti, že sestavení vyvlastňovací komise přičí se zákonu, ježto členové její nejsou členy ani adm. výboru, ani župního zastupitelstva, nemají předepsané zákonné kvalifikace. V tomto směru stanovil sice rovněž cit. již § 33 zák. čl. XLI: 1881, že členové vyvlastňovací komise mají býti vzati z lůna adm. výboru nebo z členů municipálního výboru. Zřízením nových župních a okr. úřadů na Slov. byly však dosavadní župy a všechny jejich orgány, zejména i dosavadní správní (adm.) výbory zrušeny a činnost jejich zastavena (§ 9 zák. 126/1920). Tím pozbylo právě zmíněné ustanovení § 33, nebyvši nahrazeno jiným k nové úpravě župního zřízení se přimykajícím ustanovením zákona, účinnosti. Ale pak nelze spatřovati nějaké nezákonnosti v tom, když při sestavování vyvlastňovací komise nebylo dbáno onoho dřívějšího — pozdější změnou ústavních poměrů účinnosti pozbyvšího — zákonného ustanovení. — — —

Č. 6681.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení: Tím, že usnesením vlády se udělí obci ve smyslu vl. nař. č. 143/22 od určitého termínu právo k samostatnému vyměřování a vybírání dávky, nejsou konvalidovány úkony, které obec ta dříve v příčině vyměření dávky provedla.

(Nález ze dne 27. června 1927 č. 13.934).

Věc: Obec města B. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. str. adv. Dr. Václav Drtina z Berouna) o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdvoudná.

Stlka jest povinna zaplatiti straně zúčastněné krukám jejího právního zástupce, Dra Václava Drtiny, adv. v Berouně, na útratách řízení před nss částku 600 Kč do 14 dnů od doručení nálezu pod exekucí.

Důvody: Trhovou smlouvou z 29. února 1924 zcizili manželé Josef a Engelberta K. v B. nemovitosti ležící tamtéž Antonínu K. V přiznání k dávce z přírůstku hodnoty udali zcizitelé obecnou hodnotu k 1. lednu 1914 částkou 155.000 Kč. Výměrem z 10. dubna 1924 sdělil jim měst. úřad v B., jako úřad vyměřující dávku z přírůstku hodnoty, že míní pro vyšetření přírůstku hodnoty vzít za základ obecnou hodnotu zcizených nemovitostí k 1. lednu 1914 podle výpočtu blíže uvedeného část-